

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

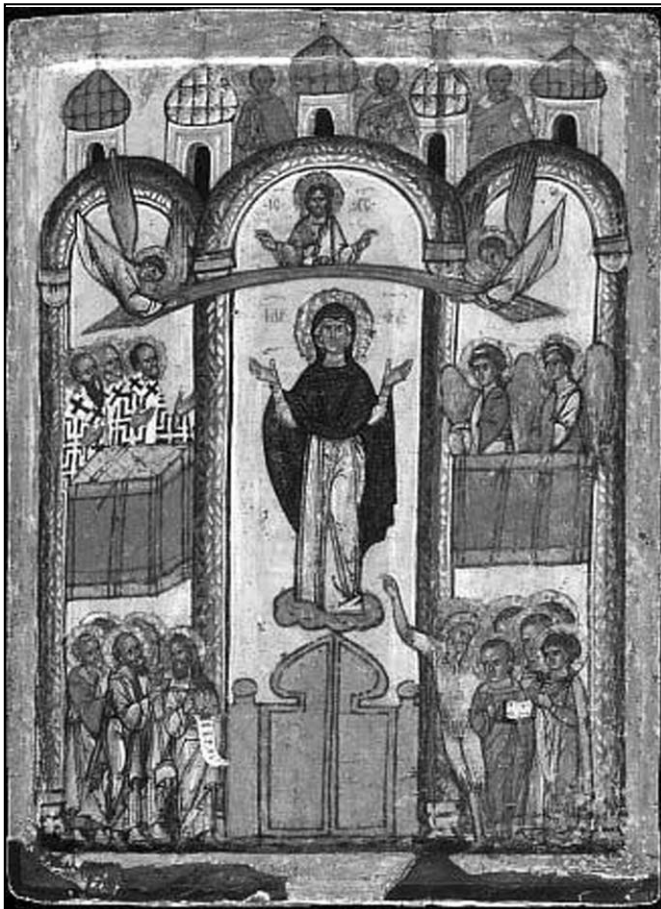

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir,
Mitropolit al Chișinăului și al Întregii Moldove
Nr. 10 (183), 18 octombrie 2006

ACOPERĂMÂNTULUI PREASFINTEI NOASTRE DE DUMNEZEU NĂSCĂTOARE ȘI PURUREA FECIOAREI MARIA

1/14 Octombrie

Trebuie să știm că acest praznic a început a se sărbătorit pentru o pricină ca aceasta: în zilele împăratului Leon cel înțelept în Constantinopol, spre o duminică, făcându-se priveghere de toată noaptea în sfânta biserică Vlaherna a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, în întâia zi a lunii octombrie, și mulțimea poporului stând înaintea, ca la patru ceasuri de noapte fiind, Sfântul Andrei cel nebun pentru Hristos și-a ridicat ochii în sus împreună cu ucenicul său, Fericitul Epifanie, și au văzut pe Împărăteasa cerului, pe ocrotitoarea a toată lumea, pe Preasfânta Fecioară Născătoare de Dumnezeu, stând în văzduh și rugându-se, strălucind cu lumina și acoperind pe popor cu cinstitul său omofor, înconjurată de oști cerești și de mulțime de sfinți, care stăteau în haine albe cu cucernicie împrejurul ei; din care doi erau mai aleși, Sfântul Ioan Înaintemergătorul și Evanghelistul Ioan. Iar cele cu umilință

graiuri ale rugăciunii ei către iubitul său fiu, și Dumnezeu nostru Iisus Hristos, acestea s-au auzit: "Împărate ceresc, primește pe tot omul cel ce Te slăvește pe Tine, și cheamă în tot locul preasfânt numele Tău; și unde se face pomenirea numelui meu, acel loc îl sfințește, și preamărește pe cei ce Te preamăresc pe Tine, și pe cei ce cu dragoste mă cinstesc pe mine Maica Ta. Primește-le toate rugăciunile și făgăduințele și-i izbăvește din toate nevoile și răutățile". Știind și noi pe solitoarea și acoperitoarea noastră, să năzuim către dânsa cu umilință strigând: "Acoperă-ne pe noi cu acoperământul tău, Preasfânta Fecioară, în ziua răutăților noastre; acoperă-ne în toate zilele noastre, iar mai ales în ziua cea rea când sufletul de trup se va despărți, de față să ne stai întru ajutor, și să ne acoperi pe noi de duhurile cele rele din văzduh, cele de sub cer, și în ziua înfricoșătoarei judecăți, să ne acoperi pe noi întru ascunsul Acoperământului tău".

MANIFESTĂRI DE PROTEST LA UNGHENI

Preoții din protopopiatul Ungeni refuză să-l recunoască pe P.S. Petru (Musteață) în calitate de conducător spiritual al lor

În conformitate cu decizia Sinodului Bisericii Ortodoxe Ruse din 6 octombrie curent, episcopul Vicar de Nisporeni, Petru (Musteață) a fost numit în fruntea nou-createi episcopii de Ungeni și Nisporeni, care va cuprinde raioanele Ungeni, Călărași și Nisporeni.

Această decizie a trezit nemulțumirea mai multor preoți, în special a celor din raionul Ungeni, astfel

că în jurul a 40 % din parohiile care urmează să intre în componența noii eparhii refuză să-l recunoască pe P.S. Petru în calitate de conducător spiritual suprem.

În semn de protest, pe data de 16 octombrie, aceștia au baricadat intrarea în biserică "Sf. Alexandru Nevski" din Ungeni pentru a nu permite Î.P.S. Vladimir și P.S. Petru accesul în sfântul locaș,

unde urma să aibă loc inaugurarea nou-numitului episcop de Ungeni și Nisporeni.

La intrarea în curtea bisericii s-a încercat inițierea unui dialog între protestatari și Mitropolitul Vladimir, însă fără vre-un rezultat pozitiv.

În această situație, protestarii i-au înmănat Î.P.S. Vladimir următoarea declarație:

„Noi, preoții din protopopiatul Ungeni, suntem împotriva numirii P.S. Petru în fruntea episcopiei de Ungeni, pe motivul că nu corespunde normelor morale și intelectuale, pentru a ne conduce în dreapta credință.

Dorind să păstrăm unitatea Bisericii, rugăm să rămânem și mai departe sub omoforul Î.P.S. Vladimir în componența Episcopiei de Centru.

În caz contrar ne asumăm responsabilitatea de a ne adresa instanțelor

superioare.

Până la rezolvarea definitivă a problemei, nu-l

Ungeni au scandat lozinci: Nu ne luați credința! Jos simonia! La Hâncu!

recunoaștem pe P.S. Petru ca conducător spiritual al nostru".

Declarația a fost semnată de 37 de preoți.

În timpul incidentului cei care nu-l acceptă pe P.S. Petru în calitate de conducător spiritual al creștinilor din raionul

La Nisporeni!, Vrem libertate!, ș.a.

Se pare că este prima oară când preoții din Mitropolia Moldovei, își exprimă deschis dezacordul față de unele hotărâri luate de instanțele bisericești de conducere.

Cor: CO

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

19 septembrie
Mitropolitul Vladimir a primit o delegație oficială de jurnaliști de la Agenția „KATHPRESS” din Austria, împreună cu care a discutat diverse teme religioase și bisericești.

20 septembrie
ÎPS Mitropolit Vladimir a primit în Palatul mitropolitan mai mulți protopopi și slujitori din Eparhia de Centru.

21 septembrie
IPS Vladimir a liturghisit de sărbătoarea Nașterii Sfintei Fecioare Maria, la Catedrala Mitropolitană.

22 septembrie
Mitropolitul Vladimir a săvârșit Acatistul „Acoperământul Maicii Domnului” la Catedrala Mitropolitană,

23 septembrie
Mitropolitul Vladimir s-a deplasat în or. Telenești, unde a săvârșit slujba de sfințire a pietrei de temelie pentru

viitoarea biserică cu hramul „Sf. Prooroc Ilie”.

24 septembrie
Mitropolitul Vladimir a liturghisit în parohia „Nașterea Maicii Domnului” din s. Recea, r. Râșcani. Sfântul locaș a fost sfințit după lucrările de restaurare. În cadrul Liturghiei parohul bisericii Constantin Dascăl a fost avansat în treapta de protoiereu și cu dreptul a purta paliță.

25 septembrie
ÎPS Mitropolit Vladimir a primit în Palatul mitropolitan o delegație oficială a Bisericii Ortodoxe Ruse de Rit Vechi în frunte cu Mitropolitul Corneliu al Moscovei și al întregii Rusii. S-au pus în discuție mai multe aspecte ale vieții eclesiale.

27 septembrie
Mitropolitul Vladimir s-a deplasat la mănăstirea „Înălțarea Domnului”, Japca unde a oficiat slujba de sfințire a Sfintei

Mese, precum și a Bisericii cu hramul „Icoana Maicii Domnului Lesinskaia”.

la Catedrala Mitropolitană „Nașterea Domnului”.

2 octombrie
ÎPS Mitropolit Vladimir a liturghisit la biserica „Acoperământul Maicii Domnului” din Briceni.

6 octombrie
Î.P.S Vladimir a participat la lucrările Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse.

10 -12 octombrie
Mitropolitul Vladimir a avut ședințe de lucru în cadrul Palatului mitropolitan. A primit stareți și starețe de mănăstiri, protopopi și slujitori din cadrul Eparhiei de Centru.

13 octombrie
IPS Vladimir a oficiat Acatistul „Acoperământul Maicii Domnului” la Catedrala Mitropolitană. După slujbă a binecuvântat participanții celui de-al doilea Congres al moldovenilor din diasporă.

14 octombrie
Mitropolitul Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană „Nașterea Domnului”.

Secvență de la întâlnirea cu Î.P.S Corneliu

1 octombrie
Mitropolitul Vladimir a liturghisit

HIROTONII

24 septembrie

În cadrul Liturghiei săvârșite la biserica „Nașterea Maicii Domnului” din s. Recea, r. Râșcani, Diaconul Maxim Remeșevschi a fost hirotonit preot pe seama parohiei „Adormirea Maicii Domnului”, s. Vasiliuți, r. Râșcani.

DECORAȚII

14 octombrie

Pictorul A. Ahlupin s-a învrednicit de ordinul patriarhal în cinstea Cuv. Andrei Rubliov.

27 septembrie

Stareța mănăstirii „Înălțarea Domnului”, Japca, Taisia (Străinu) a fost decorată cu ordinul „Cuv. Parascheva”; secretara mănăstirii Japca, monahia Arsenia (Bordeniuc) – cu medalia „Cuv. Parascheva”; dirijorul corului de la mănăstirea Japca, Nina Popov a fost decorată cu diploma arhierescă.

24 septembrie

Parohul bisericii „Nașterea Maicii Domnului” din s. Recea, r. Râșcani, Constantin Dascăl a fost avansat în treapta de protoiereu și cu dreptul de a purta paliță.

BISERICA ÎN AJUTORUL FEMEILOR TRAFICATE

O cauză comună îi adună întotdeauna pe oameni. S-au așezat la o masă slujitorii celor trei confesiuni ale creștinismului - catolici, ortodocși și protestanți, reprezentanți ai mitropoliei Moldovei și Basarabiei. 60 de preoi au participat la ultimul seminar dintr-un ciclu de seminar desfășurate cu suportul Organizației Mondiale pentru migrație. Scopul proiectului demarat în luna februarie este de a-i implica pe clerici în activitatea de prevenire a comerțului cu persoane și educarea atitudinii tolerante față de victime. - Biserica este apărătorul celor slabi și umiliți, celor singuri și dezamăgiți. Suferințele celor care au fost vânduți și au trecut prin calvarul traficului, trebuie conștientizate de oamenii, care propovăduiesc în bisericile noastre. Dacă Biserica cu ajutorul enoriașilor va cunoaște mai mult despre durerile ascunse ale femeilor - victime ale traficului - ea va fi mai bine pregătită pentru a-i înțelege pe cei suferinzi și pentru a le acorda ajutor, susține Martin Andreas Viss, șeful misiunii OMM în RM. La implementarea

proiectului participă Mitropolia Moldovei și a Basarabiei, biserica romano-catolică, uniunea bisericilor evangheliste și baptiste, precum și biserica luterană din Moldova. Aceste confesiuni majoritare planifică să creeze un forum - Coaliția Interconfesională pentru prevenirea traficului de persoane.

Activitățile desfășurate în cadrul acestui proiect vor implica peste 1000 de preoți și fețe bisericești din întreaga țară. Astfel vor fi organizate 40 de seminare regionale de informare și sensibilizare privind fenomenul traficului, 4 foruri preparatorii pentru acțiuni comunitare, va fi elaborată o compilație de predici și reeditat ghidul „Prevenirea traficului de ființe umane prin activități pastorale și didactice”.

De asemenea va fi finanțat un program de mini-granturi pentru realizarea activităților de prevenire a traficului de ființe umane la nivel comunitar de către instituțiile religioase.

Iana Ivanenco, Dumitru Amihălăchioae, Vitalie Moise

ȘEDINȚA SINODULUI BISERICII ORTODOXE RUSE

Pe data de 6 octombrie curent la Moscova sub președinția Preafericitului Alecsie al II-lea, a început ședința ordinară a Sinodului Bisericii Ortodoxe Ruse

În cadrul acestei ședințe au fost luate unele hotărâri ce țin de Biserica Ortodoxă din Moldova (Mitropolia Chișinăului și a Moldovei). Propunem atenție cititorilor extrase din Registrele acestei ședințe.

REGISTRUL NR. 105

În ședința Sfântului Sinod sub președinția Patriarhului au ascultat:

R a p o r t u l mitropolitului Chișinăului și Întregii Moldove Vladimir despre necesitatea instituirii unei noi eparhii în Republica Moldova: În scopul unei organizări mai bune a vieții bisericești și a lucrării de iluminare, rog Preafericia Voastră și Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse, ca în teritoriul Moldovei să fie organizată eparhia de Ungheni și Nisporeni cu centrul la Ungheni. În componența eparhiei să fie incluse raioanele: Ungheni, Nisporeni și Calaraș. Eparhia va avea în total 100 de parohii și 8 mănăstiri.

Rog să fie numit ca episcop de Ungheni și Nisporeni vicarul mitropoliei Chișinăului și

Moldovei PS Petru, episcop de Nisporeni.

S-a hotărât:

1. Să se instituie eparhia de Ungheni, prin despărțirea de la eparhia de Chișinău, cu întărirea ulterioară de către Sinodul Arhieresc;

2. Ierarhul Unghenilor va purta titlul de Ungheni și Nisporeni;

3. Episcop de Ungheni și Nisporeni să fie numit PS Petru de Nisporeni, vicar al mitropoliei Chișinăului.

Despre ce să se trimită Ucazurile corespunzătoare.

REGISTRUL NR. 114

În ședința Sfântului Sinod sub președinția Patriarhului au ascultat:

R a p o r t u l mitropolitului Chișinăului și Întregii Moldove Vladimir despre necesitatea instituirii încă a unei eparhii în Republica Moldova: „Rog Preafericia Voastră

și Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse, ca în teritoriul Moldovei să fie organizată o nouă eparhie. Avem toate condițiile necesare pentru organizarea noii eparhii cu centrul la Bălți, în care funcționează 9 biserici și trei sunt în construcție. În componența eparhiei să fie incluse parohiile din or. Bălți și cele din raioanele Glodeni, Sângerei și Fălești, care acum fac parte din eparhia Chișinăului. În total eparhia va avea 84 de parohii, dintre care 12 sunt în orașe.

Rog să fie ales ca episcop eparhial al noii eparhii arhimandritul Markel (Mihăiescu)”.

Despre organizarea noii eparhii s-a discutat în cadrul ședinței Sinodului Bisericii Ortodoxe din Moldova din 12 iulie 2006. Toți arhierii au fost de acord.

În urma discuției cu arhimandritul Markel (Mihăiescu), la care au participat membrii Sfântului Sinod s-a decis:

1. Să se formeze eparhia de Bălți, cu aprobarea ulterioară a Sinodului Arhieresc;

2. Episcopul de Bălți va avea titlul de „Bălți și Fălești”;

3. Să fie ales ca episcop de Bălți și Fălești, arhimandritul Markel (Mihăiescu), cleric al episcopiei Chișinăului;

4. H i r o t o n i a arhimandritului Markel (Mihăiescu) întru episcop să se săvârșească în or. Moscova.

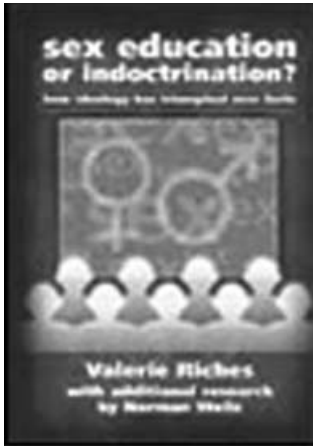
Despre ce să se trimită Ucazurile corespunzătoare.

<http://www.mospat.ru>

EDUCAȚIE SEXUALĂ SAU ÎNDOCTRINARE?

neinformați asupra cu mare entuziasm, provocărilor liberalizării de reprezentanții Ministerului Educației, oamenii care activează în structurile Inspectoratelor de învățământ raionale, ai inspectoratelor de învățământ școlilor și liceelor, precum și de cei care lucrează în domeniul Sănătății.

De curând, a văzut lumina tiparului cartea Valerie Riches „Educație sexuală sau indoctrinare”.

Autoarea, după cum mărturisește, a pornit chiar de la întrebările despre sexualitate puse de copiii săi. Are studii în asistență socială, a lucrat cu văduve și copiii acestora, apoi cu mame necăsătorite. A fost director al Trustului pentru educație de familie (Grija pentru familie și tineri /Family and Youth Concern), în perioada 1972-2000, perioadă în care a colaborat permanent cu ziare și reviste, la emisiuni radio și TV. A fost mereu în dialog cu părinți și familiei și a ținut prelegeri în toată lumea despre pericolele educației sexuale.

Credem că această lucrare, care este oferită în serial, răspunde unor probleme actuale. Suntem îngrijorați de faptul că foarte mulți oameni

să insiste asupra informării corecte și cât mai intense a profesorilor și a celorlalți oameni cu rol important în învățământul preuniversitar cu privire la pericolele pe care le reprezintă liberalizarea sexuală în rândul tinerilor.

În cartea dnei Valerie Riches, este prezentată istoria introducerii educației sexuale în școlile din Marea Britanie. Cititorii vor observa că o mare parte din scenariile acestui demers educațional se repetă astăzi în Republica Moldova. Aceste concepte impuse în anii '60-'70, de adepții liberalizării sexuale, nu au produs decât eșecuri. Marea Britanie se află în topul țărilor din Europa de Vest cu cele mai multe sarcini la minore. Din păcate, din neștiință sau din interes, fără a lua deloc în calcul consecințele pe termen lung, aceste idei sunt puse în practică,

SCURTĂ PREZENTARE A IDEILOR CĂRȚII

- La sfârșitul anilor '60 și începutul anilor '70, o rețea alcătuită din grupuri de presiune, finanțate de guvernul britanic, a început să pună în practică o agendă largă, ce includea teme ca: eugenia, controlul populației, reforma legislației familiei și a moravurilor sexuale, educația sexuală și pentru sănătate și drepturile copiilor. Ținta

acestei campanii era de fapt separarea activității sexuale de nașterea copiilor și căsătorie. Lansarea pilulei contraceptive, care a avut loc în 1961, a facilitat acest lucru. Pentru separarea activității sexuale de căsătorie era necesară o schimbare majoră a normelor sociale.

- Educația sexuală din școli a devenit un câmp de bătaie ideologic, în care războiul se ducea pentru câștigarea inimilor și minților copiilor. Organizațiile finanțate de guvern s-au opus ferm dreptului părinților de a-și retrage copiii de la orele de educație sexuală. Încercările parlamentului de a limita activitățile paradoxale ale acestor organizații au eșuat, deoarece termeni cum ar fi „considerații morale” și „viața de familie” au fost interpretați atât de larg încât au fost goliți de sensurile reale.

- Cea mai insidioasă „reformă” a fost eliminarea părinților de la deciziile ce afectează în mod vital viața copiilor lor. Prima și cea mai importantă dintre schimbările de politici, în acest sens, a fost oferirea de contraceptive copiilor minori, fără cunoștința sau consimțământul părinților.

- Părinții se luptă, în tribunale și parlament,

pentru a-și recâștiga responsabilitatea spre binele copiilor lor. Interpretarea voit ambiguă, dată de adepții promovării sexului în rândul tinerilor, atât din tribunale, cât și din rândul legislatorilor, a făcut ca majoritatea acestor încercări să fie ineficiente. Răspunsul strict medical la sexualitatea adolescenților, oferit de școli, a dus la reducerea și mai mult la controlului, și așa slab, pe care părinții ar fi putut să-l exercite asupra copiilor lor.

- Instituția Unitatea Parental are privilegiul de a lua decizii majore: în mod obiectiv și fără pasiune, Statul decide ce este cel mai bine pentru copil.²

încurajare a abstenenței în rândul tinerilor a fost întâmpinată cu ostilitate atât în cercurile oficiale, cât și în cele semi-oficiale.

- Ostilitatea față de educația pentru abinență, cuplată cu susținerea politicilor de eșec, poate fi înțeleasă doar în termenii ideologiei îmbrățișate de cei ce doresc să schimbe structurile sociale și să înlocuiască influența parentală cu autoritatea statului. Helen Brook¹ scrie în acest sens:

„În prezent, Statul Parental are privilegiul de a lua decizii majore: în mod obiectiv și fără pasiune, Statul decide ce este cel mai bine pentru copil.”²

Note

¹ Helen Brook a activat ca voluntar în domeniul planificării familiale, în Marea Britanie, în anii '50. A fost director al Clinicii Marie Stopes din Londra. Susținută de bancherul John Trusted, ea a înființat centrele Brook Advisory Centres din Marea Britanie, centre orientate spre oferirea de contracepție și consiliere tinerilor și femeilor necăsătorite. (*Asociația Provita Media*)

² Scrisoare către editor, *The Times*, 16 februarie 1980.

- Alternativa de

HARAMUL CHIȘINĂULUI

Pe data de 14 octombrie, chișinăuienii și-au sărbătorit Hramul Sărbătoarea Acoperământului Maicii Domnului pentru Biserica Ortodoxă din Moldova se îmbină cu praznuirea Icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Hârbovăț. Iar din acest an în calendarul nostru este inclusă și praznuirea sfinților care s-au proslăvit pe pământul moldav.

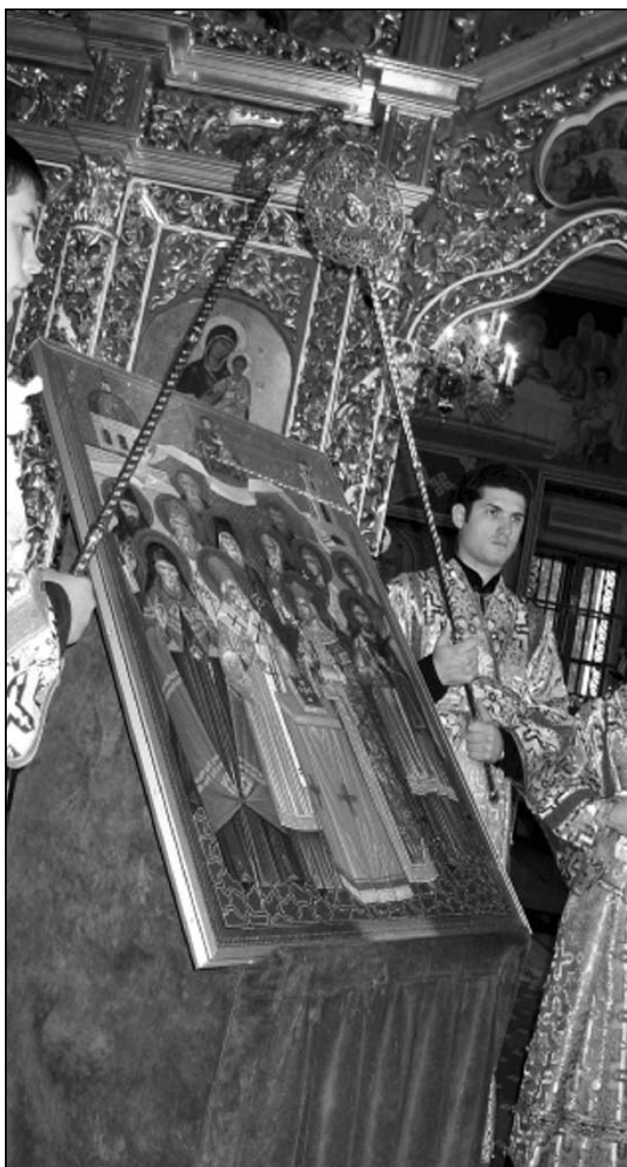
Služba praznicală a fost oficiată la Catedrala Mitropolitană. La Sfânta Liturghie a fost prezentă și administrația publică locală în frunte cu primarul general interimar Vasile Ursu, precum și oaspeți de onoare sosiți la Chișinău cu prilejul manifestărilor prilejuite de aniversarea a 570 ani ai capitalei.

În cadrul serviciului divin pictorul A. Ahlupin s-a învrednicit de ordinul patriarhal „Cuv. Andrei Rubliov”.

A urmat sfințirea icoanei cu Sfinții care au proslăvit pământul Moldovei. Pe icoană sunt zugrăvite chipurile a 12 sfinți: Sf. Irh. Dosoftei, Sf. Irh. Petru Movila, Sf. Sfințit Mc. Serafim Ciciagov, Sf. Mc. Ioan cel nou de la Suceava, Sf. Mc. Nikodim Krotkov, Sf. Ioan Iacob Hozevitul, Cuv. Paisie Velicikovski, Cuv. Daniil Sihastrul, Cuv. Anțipa Atonitul, Cuv. Parascheva de la Iași, Cuv. Teodora de la Sihla, Binecredinciosul Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt. Această primă icoană a fost zugrăvită de către pictorul Iurie Lungu. Ea a fost așezată în chivotul din partea stângă a Catedralei și este expusă spre închinarea credincioșilor.

După slujbă a urmat înconjurul Catedralei cu citirea Evangheliilor, după care au rostit cuvântări Mitropolitul Vladimir, primarul general interimar Vasile Ursu și oaspeți de onoare a capitalei.

Icoana celor 12 sfinți care se bucură de o cinstire deosebită în Republica Moldova

DIN ÎNTELEPCIUNEA SFINȚILOR PĂRINȚI CE ESTE PĂCATUL?

Păcatul, departe de-a însemna o afirmare și o lărgire a omului și a legăturilor lui cu lumea, e o diminuare a omului și o îngustare a lumii.

Păcatul provine totdeauna dintr-o despărțire a voii de rațiunea firii, iar virtutea din restabilirea acordului între voie și rațiunea firii.

Aproape tot păcatul se face de dragul plăcerii.

Păcatul este întrebuițarea greșită a aideilor, căreia îi urmează reaua întrebuițare a lucrurilor.

Maxim Mărturisitorul. **Cuvinte ascetice**, în *Filocalia*, vol. 2, București, 1993.

CALENDAR CREȘTIN ORTODOX

Octombrie – Brumărel

1/14 S †Acoperământul Maicii Domnului; Sf. Apostol Anania; Cuv. Roman Melodul.
2/15 D Sf. Sfințit Mucenic Ciprian; Sf. Muceniță Justina.
3/16 L Sf. Sfințit Mucenic Dionisie Areopagitul; Sf. Mucenic Teoctist.
4/17 M Sf. Sfințit Mucenic Ierotei, Episcopul Atenei; Sf. Mucenici: Domnina, Audact și Calistena.
5/18 M Sf. Mucenițe Haritina și Mamelta.
6/19 J Sf. Apostol Toma; Sf. Muceniță Erotiida.
7/20 V Sf. Mari Mucenici Serghie și Vah; Sf. Mucenici: Iulian presbiterul, Chesarie diaconul și Polihronie.
8/21 S Cuv. Pelaghia; Sf. Taisia.
9/22 D Sf. Apostol Iacob al lui Alfeu; Cuv. Andronic și Atanasia, soția lui.
10/23 L Sf. Mucenici Evlampie și Evlampia, sora lui; Cuv. Vasian și Teofil Mărturisitorul
11/24 M Sf. Apostol Filip, unul din cei 7 diaconi; Cuv. Teofan Mărturisitorul; Sf. Mc. Zenaida și Filonila.
12/25 M Sf. Mucenici: Prov, Tarah și Andronic; Cuv. Cosma, Episcopul Maiumei.
13/26 J Sf. Mucenici: Carp, Papil, Agatodor și Agatonica.
14/27 V †)Sf. Cuvioasa Paraschiva; Sf. Mucenici: Nazarie, Ghervasie, Protasie și Silvan.
15/28 S Sfințitul și Cuv. Mucenic Luchian; Cuvioșii Savin și Vars episcopii.
16/29 D Sf. Mucenic Longhin sutașul; Sf. Mucenici: Leontie, Dometie și Terentie.
17/30 L Sf. Prooroc Osea; Cuv. Mucenic Andrei Criteanul.
18/31 M Sf. Apostol și Evanghelist Luca; Sf. Mucenic Marin cel Bătrân.
19/1 M Sf. Prooroc Ioil; Sf. Mucenici: Uar, Felix preotul și Eusebie diaconul.
20/2 J Sf. Mare Mucenic Artemie; Cuv. Matroana.
21/3 V †)Cuvioșii Mărturisitori Visarion, Sofronie și Sf. Mucenic Oprea; Sf. Preoți Mărturisitori Ioan din Gales și Moise Macinic din Sibiel; Cuv. Ilarion cel Mare.
22/4 S Sf. Ierarh și întocmai cu Apostolii Averchie; Sfinții 7 tineri din Efes.
23/5 D Sf. Sfințit Mucenic și Apostol Iacob, ruda Domnului; Sf. Ignatie, Patriarhul Constantinopolului.
24/6 L Sf. Mare Mucenic Areta; Sf. Mucenici Sevastiana și Valentin.
25/7 M Sf. Mucenici Marcian și Martirie; Sf. Mucenic Valerian; Sf. Tavita.
26/8 M †)Sf. Mare Mucenic Dimitrie Izvorătorul de mir.
27/9 J †)Cuviosul Dimitrie cel Nou ale cărui moaște sunt la Patriarhia Română; Sf. Mc. Nestor.
28/10 V Sf. Mucenici: Terentie, soția sa Neonila și cei 7 fii; Cuv. Firmilian episcopul.
29/11 S Cuv. Mare Muceniță Anastasia Romana; Cuv. Avramie.
30/11 D Sf. Mc. Zenovie episcopul și sora sa, Zenovia; Sf. Apostol Cleopa.
31/13 L Sf. Apostoli: Stahie, Amplie, Urban, Aristobul și Narcis.

ICOANA KASPEROV A PREASFINTEI FECIOARE MARIA

1/14 octombrie

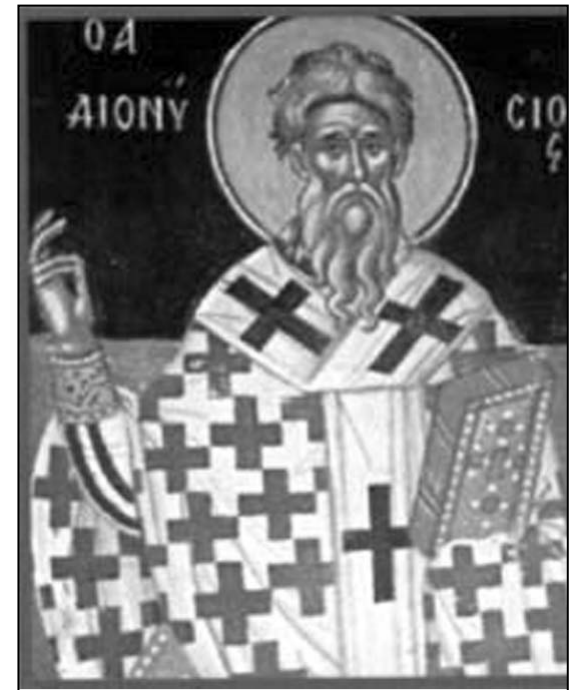
Această icoană a apărut de invazia străinilor orașul Odessa în timpul Războiului din Crimeea (1853-1855). Arhiepiscopul Inochentie (Borisov) a hotărât ca "acest eveniment să nu rămână necunoscut posterității" și să se prăznuiască în data de 1/14 octombrie. Icoana era deja cunoscută drept făcătoare de minuni și a fost recunoscută ca atare de Sf. Sinod în anul 1840, după cercetarea numeroaselor minuni care au avut loc. Înainte de aceasta, icoana s-a aflat în posesia Iulianei Ioannovna Kasperova, care a primit-o ca amintire de familie în anul 1809.

În fiecare vineri se citește Acatistul Maicii Domnului în fața Icoanei Kasperov la Catedrala din Odessa a Adormirii Maicii Domnului, care se mai sărbătorește în 29 iunie și în miercuria luminată.

POMENIREA SFÂNTULUI SFINȚITULUI MUCENIC DIONISIE AREOPAGITUL

3/16 Octombrie

Acesta, întrecând pe toți cu bogăția, cu slava, cu mintea și cu înțelepciunea, era unul din sfinții Areopagului, dar fiind convins de marele Pavel, s-a botezat și a fost hirotonit episcop. Fiind învățat în tainele cele de negrăit și dumnezeiești de înțeleptul Ierotei, a lăsat și cărți minunate și foarte înalte. Însă acest sfânt Dionisie tâlcuind și Tipicul bisericescilor orânduiești, după aceea s-a dus spre părțile Apusului, pe vremea împărăției lui Domitian și arătând multe minuni, i s-a tăiat capul în cetatea Parisului. Primindu-și capul în mâinile sale, a umblat două mile de loc pe picioarele sale, făcând ca să se minuneze cei ce îl vedeau, și nu l-au lăsat până nu s-a întâlnit cu o femeie anume Catula. Și oprindu-se din dumnezeiasca pronie, l-a pus în palmele ei ca un odor. Așijderea și ucenicii săi, Rustic și Elefterie, tăindu-li-se capetele și aruncându-li-se trupurile împreună cu mucenicescul trup al sfântului propovăduitor ca să-l mănânce fiarele cele sălbatice și păsările. Oarecare credincioși le-au luat și le-au ascuns pentru frica ce era atunci de ucigători; și după ce s-au dus aceia, le-a așezat Fericita Catula într-o casă, la trei ale lunii octombrie. Era la statul trupului om de mijloc, uscă-iv, albește, cam galben, puțin cam scobit la nări, cu sprâncenele dese, cu ochii adânciți și cu urechile mari, cărunt pârșos, cu barba cam lungă și rară puțin, cam pântecos, degetele mâinilor lungi. Și se săvârșește soborul lui în preasfânta marea Biserică.

POMENIREA SFINȚILOR MARI MUCENICI SERGHIE ȘI VAH

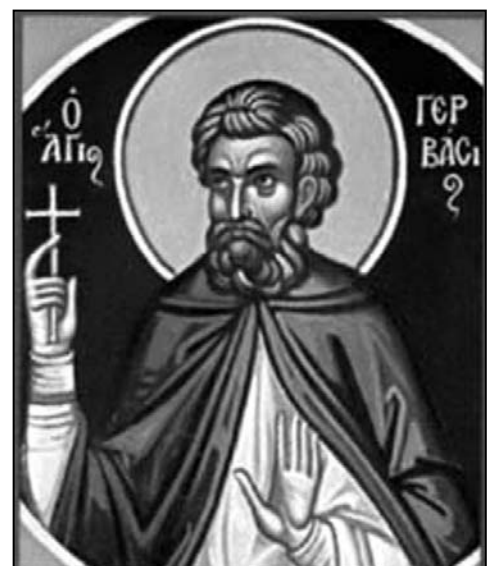
7/20 Octombrie

Aceștia au trăit la Roma pe vremea împărăției lui Maximian (către anul 296). Serghie era primicer din școala centiliilor, iar Vah era secundicer din aceeași școală. Deci, învățându-se și urmând din început credinței creștinilor, și dumnezeieștilor Scripturi, și fiind părâți la împăratul, îi siliră să facă împreună cu dânsul jertfă de idoli; și ei neprimind nicidecum aceasta, i-au descins de brăie și le-au luat portul cel de podoabă, ce purtau împrejurul grumajilor, și i-au îmbrăcat cu port femeiesc, și i-au dus în mijlocul târgului, ca să-i ocărăscă, încărcăți de lanțuri. Apoi au fost trimiși la guvernatorul Antioh - un dregător cu deosebire crud - în cetatea Barbalison pe Eufrat. Aci apropiindu-se, din arătare îngerească s-au umplut de îndrăzneală și de putere dumnezeiască, și întâi Vah fiind bătut cu vine de bou crude mult vreme, și-a dat duhul în aceste chinuri. Iar lui Serghie făcându-i-se strânsori în multe chipuri, și băgându-i în picioare încălțăminte de fier, și silindu-l să alerge departe, după aceea băgându-l în temniță, și iarăși pironindu-se cu aceleași răni de încălțăminte, i s-a tăiat capul.

POMENIREA SFINȚILOR MUCENICI: NAZARIE, PROTASIE, GHERVASIE ȘI CHELSIE

14/27 octombrie

Aceștia s-au nevoit în Roma în zilele lui Neron împăratul, după săvârșirea Sfinților Apostoli Petru și Pavel. Dintre aceștia Sfântul Nazarie era din tată de bun neam și bogat, asemenea și din mamă, povățuindu-se spre dreapta credință de Apostolul Petru și botezându-se de Lin episcopul Romei. Deci când a fost în vârstă de douăzeci de ani, trecând prin cetățile Italiei, propovăduind, a atras pe mulți la credință; iar peste zece ani, nimerind în cetatea Plachentia a aflat de Protasie și Ghervasie, băgați în temniță de căpetenia Anulie și a fost gonit din acea cetate. Mergând dar la altă cetate numită Chimelin, a luat cu sine pe Sfântul Chelsie, fiind copil de trei ani, și îndată a fost băgat în temniță de căpetenia Dinovie. Apoi dându-i-se drumul de acolo, s-a dus la cetățile lui Tiberie, binevestind și fiind prins de Neron a fost legat și dat la fiare. Scăpând de acestea nevătămat, iarăși s-a dus în Plachentia, și a aflat vii în temniță pe Ghervasie și pe Protasie; și a fost trimis din nou la Roma de Anulie, unde s-a făcut pricina de mântuire moșului său; și întorcându-se la Mediolan, i s-a tăiat capul împreună cu Ghervasie, Protasie și Chelsie.

Există astăzi știința selecționării, ordonării și ierarhizării valorilor, axiologia, cu alte cuvinte, știința care scrie tabla valorilor, construiește scara valorilor, proclamă ierarhia valorilor. Această știință ajută foarte mult la înlăturarea confuziilor, la aprecierea bunurilor – pe care ni le oferă spiritul, lumea, și viața, la formarea unei concepții

decât în conformitate cu suportul lor; valorile teoretice, adevărurile științifice și filosofice, pot fi exprimate și prin cuvinte și mijloace variate, de aceea se spune că sunt libere.

Valorile se înlănțuiesc unele cu altele, nu numai cu suportul lor, se ajută unele pe altele. O valoare poate fi reală sau personală, materială sau spirituală, mijloc sau scop, integrabilă, neintegrabilă, liberă sau aderentă față de suportul ei concret.

Identificarea și ierarhizarea bunurilor spiritului care sunt valorile culturii - este o veche problemă a gândirii omenești. De când există reflecția, s-a pus și întrebarea: care sunt bunurile supreme, valorile maxime și optime ale vieții? Răspunsurile sunt diferite.

Odată cu ivirea creștinismului, lumea și filosofia valorilor ni se descoperă într-o nouă lumină. Religia creștină face deosebire clară și precisă între valorile absolute și eterne, care sunt cele spirituale și între valorile relative și trecătoare, care sunt cele materiale. În creștinism valoarea absolută, ființa perfectă și eternă, cu existență spirituală și personală, în care își au izvorul toate valorile, este Dumnezeu. El este Atotputernicul și Atotînțeleptul Creator, Proniator, Mântuitor, Sfințitor și Judecător al lumii și al oamenilor.

Din El purced, prin El se explică și spre El se îndreaptă – ca spre bunul suprem, ca spre scopul ideal, ca spre tatăl lor – toate ființele și cu deosebire omul, făptura creată de El, după chipul

filosofiei valorilor, valorile religioase se suprapun peste valorile etice, estetice și filosofice. El consideră că binele, adevărul, frumosul devin sacre, când sunt raportate la o realitate supranaturală. Viața omului are rostul să coboare valorile din sfera idealului în sfera realului. Astfel cultura se crează prin realizarea valorilor.

După Max Scheler scara valorilor are următoarele patru trepte de jos în sus :

1. Valorile agreabilului, care contrastează cu cele ale dezagreabilului ca plăcerea cu durerea. Aceste valori se referă la natura senzorială.

2. Valorile vitale, care suprimă opoziția dintre nobil și vulgar.

3. Valorile spirituale, care se impun cu o putere care duce până la sacrificiul valorilor vitale și se reliefează iarăși prin contrast: frumosul cu urâtul, dreptul cu nedreptul, adevărul cu minciuna.

4. Valorile sacralului, valorile divinului sau valorile religioase, care sunt superioare tuturor celorlalte valori și se sesizează prin iubire. Ele nasc în suflete starea de bucurie, credință și ardoare sfântă.

Toate valorile presupun un principiu unic, un spirit infinit și personal, adică existența lui Dumnezeu. Fără acest fundament valorile sunt cu neputință, deoarece numai un principiu universal valabil poate asigura valori universale.

Trebuie să ținem seama când vrem să stabilim ierarhia valorilor de faptul că :

În ierarhia valorilor religioase, după Dumnezeu și după îngeri urmează omul, făptura în care se oglindește imaginea și slava lui Dumnezeu, cu o valoare de la 0 la infinit.

În slujba omului stau toate valorile: religiile, artele, știința, filosofia, toate bunurile pământului, ale culturii și civilizației, ca să se lumineze, să se sfințească, să se măntuiască.

Omenirea posedă comori de gânduri și arte frumoase, capodopere artistice, filosofice ș.a. dar nici una nu între Biblia, care este o valoare creștină, o valoare unică, cea mai citită, cea mai răspândită, cea mai binefăcătoare carte din biblioteca omenirii. Altă valoare creștină este Biserica, așezământul divin al mântuirii omului, marea putere care învinge răul din lume și face vădită forța spiritului.

Nu putem vorbi despre cultură, fără să vorbim despre spiritualitate, nici de spiritualitate fără să vorbim de Biserică. Spiritualitatea este sufletul Bisericii, iar Biserica este puterea care desfundă, cultivă și consacră spiritualitatea, cultura. Nicăieri nu ne simțim mai înălțați și mai împăcați cu sufletul cum ne simțim în atmosfera de duh a Bisericii, pentru că nici una dintre clădirile omenești nu are sfințenia Bisericii, nu are darul de a ne sfinți viața, cum ne-o sfințește prin rugăciunile, harul și cultul ei, Biserica.

Biserica este o trebuință a sufletului nostru, este un așezământ care satisface dorul sufletului nostru după sfințenie

RELIGIA ȘI BISERICA ÎN IERARHIA VALORILOR CULTURALE ALE NEAMULUI

sănătoase, obiective și clare, despre spirit, lume și viață.

Sunt o mulțime de bunuri pe care omul le folosește, le dă un anumit preț, mai mare sau mai mic, după calitatea sau esența lor, le valorifică, le atribuie o valoare și le așează într-un anumit sistem de valori.

Cele mai obișnuite bunuri considerate valori, sunt acelea pe care ni le dăruiește pământul: hrana, îmbrăcămintea, averea câștigată prin muncă. Toate acestea formează așa numitele valori economice. Alte valori sunt cele vitale, sănătatea, forța, frumusețea, vitalitatea sau capitalul biologic uman.

Sunt și valorile politice, legile, puterile așezăminte de stat care garantează ordinea și progresul; valorile morale: virtuțile, poruncile și datoritiile; valori estetice: creațiile și bogățiile tuturor artelor; valori științifice și filosofice: operele vaste ale spiritului cercetător, descoperitor, îndrumător; valori religioase: principiile după care se orientează raporturile dintre Dumnezeu și oameni.

De unde vin aceste valori? Care este geneza lor? Nimeni nu ne poate spune, din simplul motiv că nicăieri nu poate fi găsit momentul inventiv al unei clase de valori. Oricât de adânc am coborî în istorie, în istoria culturii îndeosebi, nu aflăm nici o epocă în care omul să nu fi dorit și să nu fi găsit utilitatea, vitalitatea, legalitatea, puterea politică, adevărul, frumosul, binele și sacral ca niște valori permanente ale conștiinței lui.

Pentru a ne da seama de structura și ierarhia valorilor, trebuie să cercetăm mai întâi care sunt criteriile după care se poate face o grupare a valorilor. De la bun început trebuie să știm că valorile au un suport personal, altele au un suport real, unele au suport material, altele au suport spiritual, unele sunt aderente, iar altele sunt libere. De pildă sănătatea, iubirea și toate virtuțile au un suport sau teme personal, pentru că se pot atribui numai lucrurilor reale și niciodată persoanelor; banii și averile au un suport material; operele de artă și ideile religioase au un suport spiritual; valorile estetice sunt aderente, adică nu pot fi înlocuite, nu pot fi modificate și nu pot fi exprimate,

său, și așezat în raiul fericirii la răspântia libertății, unde începe dreapta și stânga, binele și răul, lumina și întunericul, viața și moartea. Pentru a-și dezvălui chipul divin, pentru a se perfecționa până la asemănarea cu Dumnezeu și pentru a-și împlini rostul și scopul vieții sale, care este comuniunea de iubire sfântă și de fericire eternă cu El, omul are de îndeplinit un destin creator și o misiune sfințitoare. În destinul său creator, omul plămăduiește valori, cultivă artele, științele și filosofia – valorile spiritului – în care scop îi stau la îndemână, toate bunurile lumii.

În misiunea sa sfințitoare, omul are la îndemână valori și puteri divine: harurile, grațiile sau darurile Duhului Sfânt, principiile religioase sau învățăturile Evangheliei, cultul sau rugăciunile Bisericii și virtuțile morale: iubirea, credința, speranța, dreptatea, cumpătarea, bărbăția, înțelepciunea, bunătatea, blândețea, pacea.

Atât în destinul său creator, cât și în misiunea sa sfințitoare, omul săvârșește o lucrare de îmbunătățire, de înfrumusețare, de perfecționare, face cu alte cuvinte operă de cultură, în vederea supremului ideal, care este împărăția lui Dumnezeu și a supremului scop, care este viața eternă, nemurirea și fericirea în comuniune cu El.

Concepția aceasta – creștină – largă și fecundă, stă la temelia culturii europene. În ea se cuprinde materialul necesar la inspirația și construcția scării valorilor adevărate, consacrate și deci permanente, cum sunt binele moral, adevărul sfânt și frumosul artistic, în slujba cărora stau și religia și arta și știința și filosofia și toate bunurile spiritului și ale materiei. Învățătura creștină despre valori este dominantă și în filosofie în care mulți văd știința critică a valorilor universale.

Marii gânditori care s-au ocupat de structura și ierarhia valorilor, cu puține excepții, merg pe linia concepției creștine. Fichte, consideră că valoarea supremă este datoria morală, după Schelling artele, după Hegel filosofia, știința și statul, după Marx economicul, după Nietzsche supra – omul, care răstoarnă toate valorile consacrate.

După Wiendelband - întemeietorul

1. Nu toți gânditorii sunt de acord în privința valorilor. Părerile și sistemele lor uneori sunt tot așa de variate ca și concepțiile filosofice la care au aderat.

2. Ori de câte ori gânditorii – și aceasta este cazul majorității lor – s-au putut ridica de la judecata unilaterală până la o privire obiectivă a problemelor pe care le ridică sistemul și filosofia valorilor, ca să stabilească o ierarhie a valorilor cât mai completă și adevărată, au găsit în valorile religioase cele mai multe și mai temeinice dovezi de superioritate. Logic, deoarece religia crează, inspiră, afirmă, consacră și iubește valorile. Religia garantează unitatea, universalitatea, permanența și transcendența valorilor. Religia ne asigură că există un Dumnezeu, fără de care valorile nu au nici un preț și nici un scop. Cultura este produsul dorului omenesc de a lega ființa de valori și realități eterne. Acest dor nu se poate împlini, pentru că omul este robul iluziilor, și totul este zadarnic.

3. Valorile nu sunt izolate în cultură, ele se influențează, se întrepătrund. Când predomină valorile spirituale, avem o epocă de prosperitate culturală și invers, când predomină materia, spiritul tânjește.

Omenirea nu poate trăi fără valori religioase decât în stare de animalitate. Oamenii de omenie nu putem fi fără concursul valorilor religioase. Nu putem trăi ca oameni fără Dumnezeu. Credința în Dumnezeu este o necesitate științifică, logică și psihologică, nu numai religioasă. Nu putem concepe lumea fără Dumnezeu, după cum nu putem concepe efect fără cauză. Sufletul nostru se orientează spre Dumnezeu. Noi credem în Dumnezeu și de aceea credem și în om. După Dumnezeu omul este valoarea numărul doi. Pământul este creat pentru om iar omul este chipul și slava lui Dumnezeu.

Nu putem defini omul și nu putem înțelege valoarea lui fără să apelăm la luminile creștinismului. În păgânism, omul este sclav sau tiran, o ființă care se poate vinde și omorî, deci ca un obiect fără o valoare deosebită.

În lumina Evangheliei omul are o valoare excepțională. Un singur suflet de om cântărește mai mult decât valoarea și greutatea lumii întregi (Matei, 8, 35-37).

și după Dumnezeu. Cultul religios este cinstirea și iubirea lui Dumnezeu, cu duhul, cu adevărul, adică din inimă și cu toată sinceritatea. Din cinstirea și iubirea lui Dumnezeu se naște cultura, cinstirea, îmbunătățirea și înfrumusețarea sufletului. Sunt oameni învățați fără să fie culti. Om cult este acela care are suflet bun, frumos, curat, luminat, drept, sfânt.

Din cultul religios se naște cultura morală, viața după voia cea sfântă a lui Dumnezeu. Fără apa cea vie a cultului religios, apa sfințitoare, care neîncetat spală, înnoiește, înfrumusețează, întinerește sufletul, viața noastră este ca și a Samaritencii, a Magdalenei, a lui Petru și a lui Pavel înainte de convertirea la Dumnezeu: o viață rătăcită, greșită, decăzută.

Iată de ce noi creștinii nu putem gândi și vorbi de cultură fără religie și de morală fără de cultul Bisericii. Între cultură și religie, între morală și cult, este aceeași legătură, organică vie, ca între râu și izvor, între lumină și soare.

Cultul naște și însuflă cultura, cultul religios formează cultura sufletului; cultul religios creștin nutrește viața morală, trăirea în luminile culturii și ale religiei.

Din faptul că geniul durează mai mult decât frumusețea, (O. Wilde), din faptul că adevărul durează mai mult decât minciuna, din faptul că operele sufletului durează mai mult decât lutul trupului, există în sânul omenirii lupta pentru o cultură cât mai înaltă și nemuritoare. În lupta aceasta, creștinismul servește de călăuză încercată, de înger povătuitor. Creștinismul ne arată drumul cel mai bun și cel mai drept spre adevăratul scop al culturii, care este dezrobirea, îmbunătățirea înfrumusețarea și mântuirea sufletului.

Creștinismul are pe lângă cult și un crez, o credință în care ne mărturisim încrederea, ascultarea și respectul față de adevărul creștin. Apoi mai este o tradiție bimilenară de viață creștină, un depozit de adevăruri eterne, un fond sacru în care s-au adunat înțelepciunea, experiența veacurilor, un curent bogat de putere care se transmite. Creștinismul are un lanț de virtuți evanghelice la care nu mai putem renunța.

(continuare în pag. 7)

13 ANI DE LA TRECEREA LA CELE VEȘNICE A PĂRINTELUI DUMITRU STĂNILOAE

Se împlinesc 13 ani de la trecerea la cele veșnice a părintelui Dumitru Stăniloae, cel mai mare teolog al Bisericii Ortodoxe Române, supranumit și „Teologul dragostei creștine”. Născut la 16 noiembrie 1903, în localitatea Vlădeni, județul Brașov, părintele Stăniloae a fost profesor la Facultățile de Teologie Ortodoxă din Sibiu și București. În timpul regimului comunist, părintele Stăniloae a fost condamnat la 10 ani de închisoare. De-a lungul vieții, marele teolog român a primit mai multe titluri de Doctor honoris causa și distincții din partea marilor Universități ale lumii. În anul 1990, părintele Stăniloae a devenit membru al Academiei Române. Opera sa teologică însumează 90 de cărți, 275 de articole teologice, numeroase traduceri, recenzii, prefețe, cuvântări comemorative, circa 500 de articole de ziar și peste 50 de convorbiri sau interviuri înregistrate la radio și televiziune. Părintele Dumitru Stăniloae a trecut la Domnul, la 5 octombrie 1993.

DISTINSUL TEOLOG GREC NIKOS MATSOUKAS A TRECUT LA CELE VEȘNICE

În cursul lunii mai a.c. s-a mutat la Domnul teologul grec Nikos Matsoukas, poate cea mai emblematică personalitate a întregii teologii ortodoxe grecești a sec. XX. Născut în 1934 la Xanthi, în Tracia grecească, prof. Matsoukas a absolvit Facultatea de Teologie din Thessalonice, unde în 1960 a și fost numit asistent universitar. Între 1962-1965 a urmat cursurile de teologie biblică, sistematică și filozofie la Universitatea din Heidelberg. În 1965 obține titlul de doctor în teologie, reluându-și apoi activitatea didactică în cadrul Facultății de Teologie din Thessalonice, unde din 1984 a funcționat ca profesor titular la catedra de Teologie Dogmatică și Simbolică, iar din 1994 și ca decan al aceleiași facultăți. Ieșit la pensie din anul 2002, profesorul Matsoukas nu a părăsit spațiul universitar, fiind în continuare de multe ori o prezență activă, continuând să scrie asiduu pentru cei pe care-i considera copiii săi, pentru studenții Facultății de Teologie din Thessalonice și nu numai.

Fără a greși, putem spune că nu există în Grecia de astăzi un teolog ortodox grec contemporan care să fi scris cât a scris prof. Matsoukas și care să fi contribuit atât de mult la infuzia de teologie patristică în modul de a preda și înțelege teologia ortodoxă astăzi. Paralel cu activitatea didactică, prof. Matsoukas a desfășurat așadar și o intensă activitate publicistică, a cărei sursă de inspirație a constituit-o tradiția patristică, istoria și cultura ecumenicității elene, redescoperite într-o manieră originală.

Din bogata sa operă, amintesc câteva titluri: Teologia Dogmatică și Simbolică (4 vol.), Geneza și substanța dogmei ortodoxe, Problema răului, Rațiune și mit în baza filozofiei antice grecești, Protestantismul, Lumea, omul și cosmosul după Sf. Maxim Mărturisitorul, Ortodoxie și erezie după istoricii bisericești ai secolelor IV-V, Istoria filozofiei (cu scurtă introducere în filozofie), Istoria filozofiei bizantine (cu adaosul Scolasticismul Evului Mediu), Mișcarea Ecumenică-Istorie-Teologie, Mișcările zelotice ale orașului Thessalonice (1342-1349), etc. Înainte de a menționa

cele trei lucrări ale prof. Matsoukas traduse în limba română, consider importantă evidențierea preocupării teologului grec în ceea ce privește receptarea și cunoașterea pr. Dumitru Stăniloae. În acest sens, nu numai că prof. Matsoukas a fost unul dintre cei mai mari promotori ai gândirii teologice a teologului român, dar a și realizat o traducere din limba franceză în limba greacă din pr. Stăniloae, respectiv lucrarea „O Theos einai agapi” (Dumnezeu este iubire), Editura P. Pournara, Thessalonice, 2000, 104 p.).

În Introducerea pe care prof. Matsoukas a inserat-o înaintea traducerii sale, îl consideră pe pr. Stăniloae drept teologul care a produs o semnificativă reînsoțire a teologiei patristice în Ortodoxie, fiind autorul unei admirabile sinteze neopatrlistice. Teologul român, spune prof. Matsoukas, are o gândire fundamentată pe duhul tradiției patristice, o gândire care a reînsoțit și în același timp a menținut în integralitate învățătura biblică, îndepărtând metafizica abstractă ce a pătruns și în manualele mai noi de Teologie Dogmatică. Vocația pr. Stăniloae a fost potrivit teologului grec, aceea de a se înrădăcina el însuși în tradiția Ortodoxiei, de a deveni el însuși tradiție în Tradiție.

În limba română au văzut până acum lumina tiparului trei dintre lucrările prof. Matsoukas, toate trei fiind traduse și publicate prin grija Editurii Bizantine. „Introducere în Gnoseologia Teologică” (trad. rom. București, 1997) constituie o lucrare în care autorul a încercat să expună învățătura dogmatică fundamentală a Ortodoxiei și să o compare, în anumite puncte, cu teologia creștinătății occidentale. O încercare și o reușită în același timp cu adevărat laudabilă!

„D e m o n o l o g i a” (Teologia Dogmatică și Simbolică, vol. IV), o lucrare cu adevărat unică în spațiul teologiei ortodoxe contemporane (trad. rom. București, 2003), constituind chiar o premieră. Teologul grec a considerat oportună incorporarea unui capitol extins de demonologie în cadrul teologiei dogmatice ortodoxe, căreia i-a și dedicat al patrulea volum al sintezei sale de Teologie Dogmatică.

Tratatul de demonologie al prof. Matsoukas ne oferă o perspectivă optimistă asupra luptei cu păcatul și cu răul în general. Răul a fost biruit de Hristos Domnul, calea izbăvirii de sub influența diavolului ne-a fost nu numai arătată, ci și deschisă. Rămâne ca fiecare dintre noi să cugetăm și să o alegem. Cea de a treia lucrare a teologului grec apărută în limba română este „Istoria Filozofiei Bizantine” (trad. rom. București, 2003), lucrare în care autorul ne familiarizează cu un mod ortodox de înțelegere a filozofiei, dar și cu întreaga problematică a contemporanilor despre filozofia bizantină.

Încercând să definesc în câteva cuvinte stilul teologic al prof. Matsoukas, aș spune că se particularizează printr-o viziune integrală, unitară și în același timp dinamică. Recursul la teologia patristică constituie constanta oricărei abordări a teologului grec. Părinții cel mai des citați sunt: Sf. Grigore Teologul, Sf. Maxim Mărturisitorul, Sf. Ioan Damaschin, Sf. Grigore Palama etc. Nu lipsește din abordarea sa nici recursul la fundamentarea biblică a discursului dogmatic. Având în vedere acest aspect, s-a și afirmat echivalența importanței acestei recuperări a discursului biblic de către teologia dogmatică a prof. Matsoukas cu aceea a recuperării teologiei filocalice de către teologia dogmatică a Pr. Dumitru Stăniloae. Dincolo de aceste aspecte, nici textele liturgice nu lipsesc din demersul său teologic. Asemeni pr. Stăniloae, și prof. Matsoukas are o dinamică a gândirii teologice extrem de bine elaborată, cu aspecte originale, necesare stadiului unei teologii care se vrea actuală în vremurile destul de tulburi pe care le trăim.

Cei care l-au cunoscut pe prof. Matsoukas vor avea cu siguranță vie în amintirea lor profunzimea discursului său teologic, modul său simplu și explicit de a-ți comunica lucruri de multe ori extrem de complexe, apelul insistent la Părinți etc. Teologia ortodoxă universală a sărăcit într-adevăr prin trecerea sa în eternitate, dar s-a îmbogățit tărâmul celălalt, tărâmul celor care chiar și plecați dincolo continuă să teologhisească...

Drd. Ștefan Toma

SPRIJINIM ISTORICII!

Forul Democrat al Românilor din Moldova susține Asociația Istoricilor (AI) din R. Moldova, care cere retragerea de urgență a noilor manuale de „Istorie integrată”, precum și anularea ordinului ministrului Educației privind introducerea noului curs școlar. Problema va fi luată în dezbateri și în cadrul Adunării generale a istoricilor, programată pentru 30 septembrie, ora 11.00, la Centrul de Cultură și Artă „Ginta Latină”, la care îi îndemnăm și pe membrii F.D.R.M. să participe.

Forul Democrat al Românilor din Moldova condamnă introducerea cursului românofob, antinațional de istorie integrată în sistemul de învățământ și declară luna octombrie O LUNĂ DE NESUPUNERE CIVICĂ, îndemnând pe membrii Forului Democrat al Românilor din Moldova, pe profesori și elevi, să se declare la orele de istorie integrată din școli în „grevă japoneză” („45 de minute de protest tăcut, fiecare în clasa și în banca sa”), urmând ca după 1 noiembrie să organizeze diverse acțiuni de protest contra acestui act nelegitim de profanare a adevărului științific și istoric.

Consiliul Director al Forului Democrat al Românilor din Moldova

510 ANI DE LA TERMINAREA LUCRĂRILOR DE LA BISERICA MANASTIRII POPĂUȚI DIN BOTOȘANI

La 30 septembrie 2006, se împlinesc 510 ani de când Sf. Voievod Ștefan cel Mare termina lucrările de construcție la Biserica „Sf. Nicolae” a Mănăstirii Popăuți din Botoșani, monument reprezentativ de arhitectură medievală. Ridicată în 1496, biserica are stilul trilobat, cu turla pe naos și acoperiș fragmentat. Ca o trăsătură particulară a bisericii se distinge

configurația deosebită a pronaosului, care pentru a mări spațiul destinat credincioșilor, a căpătat o dezvoltare față de naos, în sensul lățimii. Această dezvoltare este marcată la exterior, printr-un decor care pune în evidență întreaga încăpere. Absidele au fost decorate cu fride mult alungite, terminate în arcuri duble, sprijinite pe o consolă de piatră. Pictura interioară

datează din secolul al XV-lea și se păstrează parțial. Mănăstirii i-au fost adăugate în 1750, ziduri trainice din piatră și un turn de veghe, ce-i conferă aspectele unei veritabile cetăți. În partea de nord-vest a bisericii, odată cu aceasta a fost construit un puternic turn-clopotniță, unul din cele mai valoroase și bine conservate exemplare de acest gen din epoca respectivă.

159 DE ANI DE LA NAȘTEREA FOSTULUI MITROPOLIT AL MOLDOVEI, PARTENIE CLINCENI

La, 10 octombrie 2006, se împlinesc 159 de ani de la nașterea fostului mitropolit al Moldovei, Partenie Clinceni. Acest mitropolit al Moldovei s-a născut la data de 10 octombrie 1847, în localitatea Clinceni, județul Ilfov, primind din botez numele de Petru Stancu. A făcut studii la Seminarul Central din București între 1861-1868, la Facultatea de Litere din București între anii 1870-1872, și apoi la Facultatea de Teologie a Universității din Atena între 1873-1877, mai târziu fiindu-i conferit titlul de Doctor honoris causa al acestei universități. În anul 1868 a fost hirotonit diacon, în anul 1877 s-a călugărit, fiind hirotonit ieromonah în anul

1877, pentru ca apoi să fie hirotonit protosinghel și arhimandrit în anul 1878, slujind ca superior al capelei ortodoxe române din Leipzig între 1878-1880 și al celei din Paris între 1880-1886. Pentru toată contribuția sa a fost hirotonit arhieru cu titlul de „Bârlădeanul” la data de 12 februarie 1886, pentru ca apoi să fie ales episcop al Dunării de Jos la 10 decembrie 1886. În fine, la data de 8 februarie 1902 a fost numit mitropolit al Moldovei și Sucevei și instalat la 24 februarie 1902, retrăgându-se din acest scaun mitropolitan la 31 decembrie 1908. Mitropolitul Partenie Clinceni a trecut la cele veșnice în data de 9 ianuarie 1910, în București.

NELINIȘTIT ESTE SUFLETUL NOSTRU PÂNĂ NU SE ÎNTOARCE IARĂȘI LA TINE DOAMNE

LECTII DE CATEHIZARE

Lecția 20

“Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață făcătorul, Care din Tatăl purcede...”

ÎNVĂȚĂTURA BISERICII DESPRE DUMNEZEU SFÂNTUL DUH

Al 8-lea Articol spune: “Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci” – ne spune despre a 3-a ipostasă a Sfintei Treimi, Despre Duhul Sfânt că este Domn, adică Dumnezeu căreia i se cuvine aceeași mărime ca și Tatălui și Fiului.

Însă ca și dumnezeirea Fiului, și Dumnezeirea Sfântului Duh a fost pusă la îndoială de mulți eretici. De aceea vom fi nevoiți să facem o mică incursiune în istorie să vedem cum s-a întărit învățătura despre Duhul Sfânt.

După ce Biserica îl condamnase pe Arius, cel care susținea că Fiul este o creatură a Tatălui, deci nu este consubstanțial cu Tatăl la jumătatea secolului al IV-lea, o nouă erezie, care a început să pună în discuție dumnezeirea Sfântului Duh, consubstanțialitatea și egalitatea lui cu Tatăl și cu Fiul.

Luptătorii contra Duhului Sfânt s-au numit după termenul grecesc «pnevmatomahi» — „πνευματομαχοί”, iar după doi dintre reprezentanții lor, «macedonieni» și «maratonieni». Erezia pnevmatomahilor apare astfel, în istoria creștinismului, ca o prelungire a arianismului sau ca o nouă formă a arianismului.

Denumirea de macedonieni li s-a dat după numele episcopului semiarian Macedoniu de Constantinopol

(342—346; 351—360), depus de sinodul din Constantinopol, în 360, ca eretic. După moartea lui Macedoniu, conducerea pnevmatomahilor a luat-o diaconul Maratoniu, hirotonit de Macedoniu episcop de Nicomidia, de la care aceștia au primit numele de maratonieni.

Erezia pnevmatomahilor, numiți când macedonieni, când maratonieni, s-a răspândit mai ales în Răsărit, în provinciile Tracia, Bitinia, Hellespont și provinciile vecine. În 376, ei au ținut un sinod la Cizic, pe coasta apuseană a Asiei Mici, în care, într-o formulă de credință, au trecut pe Sfântul Duh în rondul creaturilor.

Pnevmatomahii sau macedonienii nu aveau o doctrină bine precizată. Cei mai mulți acceptau dumnezeirea Tatălui și a Fiului și consubstanțialitatea Fiului cu Tatăl, dar refuzau să recunoască dumnezeirea, consubstanțialitatea și egalitatea Sfântului Duh cu Tatăl și cu Fiul, socotindu-l doar «Duh» sau «Spirit» superior îngerilor, dar coborât în rândul creaturilor, deoarece, după Sfânta Scriptură, îngerii au fost creați de Dumnezeu.

Sinodul convocat de Sfântul Atanasie cel Mare (+ 373) la Alexandria, sub împăratul Jovian (363—364), a condamnat odată cu arienii și pe ereticii pnevmatomahi, adversarii Duhului Sfânt despre care au îndrăznit să afirme că “este o creatură și făptură, făcută prin Fiul” (Sf. Atanasie, Epistola, către Jovian, I, P. G., XXVI, 816, B).

Sfântul Vasile cel Mare (+ 379) a combătut temeinic pe ereticii pnevmatomahi în lucrarea “Contra lui Eunomiu” (+ după 394), compusă în 364 și în lucrarea “Despre Sfântul Duh”, scrisă între anii 374—375, în care apără dumnezeirea Duhului Sfânt. “Noi trebuie să mărturisim că Tatăl e Dumnezeu, Fiul Dumnezeu, Duhul Sfânt Dumnezeu... El este deoiființă cu Tatăl și cu Fiul” (Epistola VIII, P. G., XXXII, 248—249; 261—265).

Sfântul Epifaniu (+ 403) cunoștea bine pe luptătorii contra Duhului Sfânt sub numele de pnevmatomahi și i-a combătut în 377 într-un capitol-special din lucrarea sa “Panarion” sau “Contra tuturor ereziilor” (cap. 74, P. G., XLII, 475—501).

Sfântul Grigorie de Nazianz (+ 389/390) a combătut pe ereticii pnevmatomahi în Cuvântarea a V-a teologică, rostită ca și primele patru în 380, în biserica «învierea» din Constantinopol.

În 380, Sfântul Grigorie de Nyssa (+394/395), fratele Sfântului Vasile cel Mare, a combătut, de asemenea, pe adversarii Sfântului Duh în tratatul “Despre Sfântul Duh” contra pnevmatomahilor macedonieni, în care afirmă că Tatăl, Fiul și Sfântul Duh nu sunt trei substanțe sau trei Dumnezeiri, ci sunt o singură și unică ființă cu toate că fiecare dintre persoane se numește Dumnezeu.

Ținând seama de mișcarea de idei din timpul său, scriitorul alexandrin Didim cel Orb (+ 398) a scris înainte de 380 un scurt tratat “Despre Sfântul Duh”,

cea mai bună lucrare a antichității creștine în care este combătută erezia pnevmatomahilor.

În vara anului 378, episcopii din provinciile Iliricului occidental, întruniți în sinodul de la Sirmium (Mitrovița), sub președenția episcopului locului Anemius și a Sfântului Ambrozie al Milanului (+397), au condamnat și erezia macedonienilor sau a pnevmatomahilor.

Un sinod ținut la Roma, în 379 sau 380, sub papa Damasus (366-384), a condamnat, odată cu alți eretici, și pe pnevmatomahi.

Sfântul Ambrozie al Milanului a combătut pe ereticii pnevmatomahi în lucrarea sa “De Spiritu Sancto”, scrisă în 381.

De asemenea ereticii pnevmatomahi au fost combătuți și de Sfântul Niceta de Remesiana (366-414) în tratatul “De Spiritu Sancti potenția” – Despre puterea Sfântului Duh, scrisă probabil în 381.

Erezia pnevmatomahilor a fost combătută în modul cel mai serios la cel de al II-lea sinod ecumenic de la Constantinopol din 381.

Împăratul Teodosie cel Mare (379-395), văzând că ereticii arieni și pnevmatomahi tulbură liniștea Imperiului, a dat la 28 februarie 380 un edict, la Tesalonic, în care poruncește ca toți supușii Imperiului să adere la adevărata credință „în o singură Dumnezeire: a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, de aceeași mărime în Treime”. Însă lucrurile nu s-au liniștit chiar și după ce împăratul a reînnoit edictul său la 10 ianuarie 381 la Constantinopol.

De aceea este convocat cel de al II sinod ecumenic la Constantinopol care a lucrat de la 1 mai până la 9 iulie 381 încercând să rezolve problema pnevmatomahilor.

La sinod au participat 150 de episcopi, din provinciile orientale ale Imperiului roman și câțiva din dioceza Macedonia, care aparțineau Iliricului oriental, atunci aflați sub conducerea politică a împăraților Occidentului, Grațian și Valentinian al II-lea (375-392).

Pentru a combate erezia pnevmatomahilor, episcopii de la Sinodul II ecumenic au redactat un tomos doctrinar, o definiție sau expunere de credință prin care mărturiseau Dumnezeirea, consubstanțialitatea și egalitatea celor trei persoane divine ale Sfintei Treimi.

Expunerea de credință s-a pierdut, însă este menționată în rezumat în Scrisoarea Sinodului întrunit la Constantinopol în vara anului 382, trimisă papei Damasus al Romei, în care se spune că ei au întărit în sinodul de la Constantinopol din 381 credința celor 318 Părinți de la Niceea, „care ne învață să credem în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, adică într-o singură Dumnezeire, putere și ființă a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, de aceeași cinstită și demnitate, a cărei împărăție e veșnică, în trei ipostasuri, adică în trei persoane desăvârșite”.

(va urma)

Nicolae FUȘTEI

RELIGIA ȘI BISERICA ÎN IERARHIA VALORILOR CULTURALE ALE NEAMULUI

(inceputul în pag. 5)

Valorile culturale, istorice, juridice, științifice, estetice și etice, prin religie își află sensul, forța și unitatea. Valorile istorice se distrug și se pierd cu cea mai mare ușurință acolo unde nu mai funcționează conștiința morală și religioasă. Valorile juridice sunt legile pe care statul le impune societății, cu scopul de a reglementa drepturile și datoriile cetățenilor. Într-o lume fără de principii etice și religioase, legile nu mai au nici o putere. Pentru omul virtuții morale și a conștiinței religioase, nu mai este necesară nici o lege care să îi prescrie datoriile, nici poliție și armată care să îl oblige la ordine și treabă. Valorile religioase ridică omul

deasupra legii, îl face liber, independent de orice rău, de orice infracțiune.

Valorile științifice în mâinile oamenilor ireponsabili lipsiți de conștiință religioasă, pot deveni mijloace de distrugere. Creștinismul a creat o cultură etică, fără de care invențiile și descoperirile științifice aduc omenirii mai multă durere decât bucurie. Valorile religioase eticizează valorile științifice și în felul acesta le asigură aplicare binefăcătoare.

Valorile estetice, cultivă frumosul, contribuie la trezirea și dezvoltarea sentimentului religios. În fine valorile morale sunt în cea mai strânsă legătură cu valorile religioase.

Iată cum valorile religioase influențează și depășesc toate valorile culturale. Unde lipsesc valorile religioase și morale, acolo este haos, unde se afirmă cu putere acolo se impun tuturor valorilor și fac din haos cosmos.

Religia încheie seria valorilor culturale. Având ca obiect pe Dumnezeu, stă la temelie și în fruntea lor. Ecclesia praecedet. Religia amplifică, unifică și adăpostește toate valorile. Fără religie toate valorile sunt ca o casă monumentală descoperită.

Un popor trăiește mai presus de toate prin sufletul său. Prin suflet avem toate valorile, pentru că prin suflet trăim în atmosfera spiritualității – proprie religiei

– creatoare de cultură și civilizație.

Valorile economice, politice, culturale sunt bune dar numai armonizate și consacrate de valorile religioase, și în colaborare cu ele.

Tot ce este bun la noi și în sânul omenirii, este urmarea vechilor și venerabilelor valori creștine. De aceea ele trebuiesc în primul rând iubite, păstrate, respectate, îngrijite, ocrotite și cultivate cu sfințenie, fiindcă numai acestea sunt permanente, transcendente și universal valabile.

Prot. V. CAZACU
Prorector al Universității Teologice
Ortodoxe din Chișinău

UN NOU ZIAR CREȘTIN ORTODOX A FOST LANSAT LA ROMAN

La Muzeul din Roman a avut loc pe data de 12 octombrie, orele 17.00, lansarea ziarului creștin ortodox „Vestitorul”. Acest ziar apare ca urmare a trudei clerului și laicilor ce fac parte din Centrul Cultural „Sf. Parascheva” din Roman.

Mai multe detalii în acest sens am aflat de la pr. Florin Tuscanu, protopop de Roman: „Apariția unei noi publicații săptămânale de genul ziarului „Vestitorul” de la Roman nu este o realizare ușoară. Ea este rodul

unui colectiv inimos de preoți și laici al Centrului Cultural „Sf. Parascheva” de la Roman, recent înființat sub egida Episcopiei Romanului.

Acest ziar poate deveni un nou pas adresat credincioșilor și clerului nostru care să le aducă pe mai înțeles și mai aproape cuvântul lui Dumnezeu și tot ceea ce se derulează în jurul nostru. Noua publicație cuprinde un șir de articole și informații cu caracter religios, teologic, istoric, educativ, cultural, social, care își doresc să devină pagini în serial”.

PROBLEMA PRIVIND CONSTANTINOPOLUL NU ANULEAZĂ UNITATEA ORTODOXĂ

Controversa apărută în jurul poziției Constantinopolului la recenta întâlnire de dialog teologic catolico-ortodox de la Belgrad nu subminează unitatea lumii ortodoxe în privința problemelor teologice majore, informează catholica.ro. Secretarul pentru relațiile intercreștine al Departamentului

pentru relațiile externe al Patriarhiei Moscovei și fost membru al delegației Bisericii Ortodoxe Ruse la cea de-a noua întâlnire de dialog teologic, pr. Igor Vyzhanov, a menționat în cadrul unui interviu că „unitatea dintre Bisericele Ortodoxe asupra problemelor dogmatice și teologice majore exista în

principiu. Problema primatului și onoarei pe care Constantinopolul a interpretat-o în modul lui specific, este o problemă aparte”, menționând faptul ca „aceste probleme trebuie rezolvate în sânul Ortodoxiei, la nivel înalt, și nu la nivelul comisiei teologice catolico-ortodoxe”.

CONSILIUL MONDIAL AL BISERICILOR CERE RECUNOAȘTEREA PRIMATULUI BISERICII ORTODOXE GRECEȘTI DIN IERUSALIM

Consiliul Mondial al Bisericilor a cerut „recunoașterea promptă și necondiționată de către Guvernul Israelului a PF Părinte Patriarh Teofil ca Primat al Bisericii Ortodoxe Grecești din Ierusalim”. Cererea a venit din partea reverendului Samuel Kobia, secretarul Consiliului Mondial al Bisericilor, într-o scrisoare trimisă, la finele lunii

septembrie, primului ministru al Israelului, Ehud Olmert.

Această cerere vine în contextul unei lungi dispute între Biserica Ortodoxă din Ierusalim și Administrația Israeliană care nu a recunoscut oficial alegerea în august 2005 a patriarhului Teofil, împiedicând astfel Biserica să-și îndeplinească toate funcțiile.

BISERICA ANGLICANĂ VREA SĂ RENUNȚE LA CĂSĂTORIA CREȘTINĂ

Biserica Anglicană a afirmat recent că intenționează să renunțe la cununia creștină, deoarece aceasta poate provoca violență familială, pronunțându-se în favoarea „renunțării la vechile dogme”, informează novopress.info. În acest sens, arhiepiscopul de Cantenbury a afirmat că nunta sau căsătoria, mai exact ritualul cununii, ar putea fi cauza violențelor familiale, propunând preoților să introducă „schimbări radicale” în învățătura creștină, în special renunțarea la utilizarea noțiunii de „Dumnezeu” la genul masculin, pentru că astfel „se afirmă superioritatea bărbatului față de femeie”. Aceste recomandări au fost însă criticate dur de către numeroși savanți și teologi, care afirmă că nunta sau cununia este un factor care diminuează violența și nu sporește așa cum s-a afirmat anterior. Sociologul Patricia Morgan a afirmat că „chiar și o privire superficială asupra datelor indica faptul că violențele sunt cele mai frecvente în cadrul familiilor incomplete din cauza deficitului de sentimente și insecuritate”.

CONGRES INTERNAȚIONAL PE TEMA „RUSIA ȘI MUNTELE ATHOS: UN MILENIU DE UNITATE SPIRITUALĂ”

În perioada 1-6 octombrie a.c., a avut loc în Rusia un congres internațional pe tema „Rusia și Muntele Athos: un mileniu de unitate spirituală”. Acest congres științific a fost organizat pentru a marca 450 de ani de la trecerea la cele veșnice a Sf. Maxim Grecul, călugăr de la Muntele Athos devenit teolog și iconograf în Rusia. Sfântul Maxim a exercitat o profundă influență asupra gândirii ortodoxe ruse și, de aceea, viața sa a fost studiată în cadrul acestui colocviu care s-a desfășurat în sala de ședințe a Catedralei „Iisus Mântuitorul” din Moscova, sub președinția PF

Alexei al II-lea, patriarhul Bisericii Ortodoxe Ruse. Manifestările au început în dimineața zilei de 1 octombrie cu Sf. Liturghie oficiată de către mai mulți ierarhi în Catedrala „Adormirea Maicii Domnului” din Kremlin, Moscova. Congresul a fost organizat prin inițiativa comună a două mari comunități monastice ale lumii ortodoxe: mănăstirea atonită Vatopedu și mănăstirea Valaam din Rusia. SS Bartolomeu I, patriarhul ecumenic al Constantinopolului, a trimis o delegație la acest colocviu, formată din ÎPS Athenagoras

de Sinope și arhim. Efrem, egumenul Mănăstirii Vatopedu, delegație care a dat citire mesajului patriarhului ecumenic și care a luat parte la lucrările congresului. La acest congres au participat mai mulți episcopi din Grecia și Rusia, călugări, profesori de teologie, istorici, filologi, muzicieni de la Universitățile din Moscova, Tesalonic și Atena. De asemenea, acest congres a primit susținerea Comisiei Sinodale Teologice a Patriarhiei Moscovei, a Academiei de Teologie din Moscova, a Ministerului Culturii și a Academiei de Științe din Rusia.

S-A ÎNCHEIAT ADUNAREA PLENARĂ A CONSILIULUI CONFERINȚELOR EPISCOPALE EUROPENE

Pe data de 8 octombrie a.c., s-a încheiat adunarea plenară a Consiliului Conferințelor Episcopale Europene care a avut loc la Sankt Petersburg, prima în Rusia, informează Radio Vatican. Noutățile acestei adunări constau în faptul că a fost ales un nou președinte, în persoana primatului Ungariei, cardinalul Peter Erdő, în implicațiile ecumenice și intențiile unei mai strânse colaborări cu romano-catolicii manifestate de către Biserica Ortodoxă Rusă, dar și în lupta împotriva secularizării, care reprezintă o prioritate

absolută pentru următorii 5 ani. De asemenea, a fost lansat un dublu mesaj: culturii timpului nostru i se cere un dialog care să conjuge credința și rațiunea; instituțiilor de la Bruxelles li se spune că sunt chemate să construiască o Europă care să promoveze adevăratul bine al omului. Adunarea s-a încheiat cu aprobarea mesajelor pentru papa Benedict al XVI-lea și pentru patriarhul Alexei al II-lea, precum și cu ultimele comunicații, în special cea despre a III-a Adunare ecumenică care va avea loc la Sibiu în septembrie 2007.

CONFERINȚA PERMANENTĂ A EPISCOPIILOR ORTODOCȘI CANONICI DIN CELE DOUĂ AMERICI

Întâlnirea de patru zile (3-6 octombrie) a Conferinței Permanente a Episcopilor Ortodocși Canonici din cele două Americi s-a încheiat pe data de 6 octombrie prin publicarea unui Comunicat oficial în care, prin reafirmarea declarației din 2001, se accentuează necesitatea unei mărturii comune asupra problemelor spirituale și morale. În cele patru zile am discutat probleme ce preocupă întreaga Biserică Ortodoxă din America de Nord.

Ierarhii participanți s-au întrunit în ultima sesiune Vineri 6 Octombrie la Catedrala Ortodoxă Sârbă „Învierea Domnului” din Chicago. Aceștia au reprezentat următoarele jurisdicții membre în SCOBA: Arhiepiscopia Ortodoxă Greacă din America, Arhiepiscopia Ortodoxă Creștină Antiohiană din America de Nord, Biserica Ortodoxă în America, Biserica Ortodoxă Răsăriteană Bulgară, Arhiepiscopia Ortodoxă Română în America și Canada, Dioceza Ortodoxă Americană Carpato-Rusă din SUA și Biserica Ortodoxă Ucraineană din SUA.

<http://www.romarch.org>

ROMANO-CATOLICII DIN BRAZILIA NU TREBUIE „SĂ STEA ÎN AȘTEPTARE”

Un episcop catolic din Brazilia a făcut o declarație fermă, chemând catolicii din această țară să facă mai mult pentru a se asigura că au politicieni pro-vita. Episcopul Dimas Lara Barbosa a declarat că creștinii catolici din Brazilia nu ar trebui să „stea în așteptare” și că eutanasia și avortul sunt probleme de asemenea importantă că ar trebui să le ceară politicianilor să se opună cu fermitate. Episcopul Lara Barbosa a mai declarat că el crede că se fac eforturi internaționale concertate pentru a reduce populația în

America Latină pentru ca această regiune să fie mai puțin competitivă pe plan internațional. Drept exemplu, acesta a numit „Studiul de Securitate Națională Memorandumul 200” a lui Henry Kissinger, susținând că acesta ar fi „doar vârful aisbergului”. „În prezent, există diverse proiecte ce privesc populația în Brazilia, mult lobby care se face în Congresul Național și sume uriașe de bani pentru proiecte aduse de entități puternice, cum ar fi Fundațiile Ford sau MacArthur”.

LifeSite, 30 august 2006

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la “Curierul Ortodox” pe a doua jumătate a anului 2006

MATERIALELE PUBLICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox
Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa redacției:
“Curierul Ortodox”, Bd. Traian, 3/1
MD-2060
Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44

REDAȚIA
Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru Tolico - redactor tehnic

Tipografia “Prag”
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 1100
Comanda: 1668